

Accountant en smulpaap: werk en hobby

23 juni 2011

Een vrije beroeper die van zijn hobby zijn werk wil maken en die wil uitbouwen tot een onderneming, moet daar voldoende tijd aan kunnen besteden. Lukt dat niet omdat hij te druk is met zijn werk als vrije beroeper, dan erkent de rechter die 'onderneming in wording' niet als bron van inkomen. Het gevolg daarvan is dat het aanloopverlies bij het opzetten van de nieuwe onderneming niet aftrekbaar is.

Karel de Werker was een druk bezette accountant. Hij was partner bij een middelgroot accountantskantoor, bestuursvoorzitter van de maatschap en kantoorleider op een vestiging. Met die werkzaamheden was hij druk doende, gemiddeld zo'n 85 uur per week. In zijn schaarse vrije tijd was De Werker lid van verschillende kookclubs en volgde hij een opleiding tot banketbakker/traiteur. In 2005 besloot De Werker om die hobby te gaan uitbouwen tot een onderneming. Zijn vrouw kocht een winkel met bovenwoning annex bakkerij. De bovenwoning verhuurde zij aan derden, de bakkerij – voor een vriendenprijs – aan haar echtgenoot. Die liet de bakkerij verbouwen tot keuken en kookstudio. Dat kostte bijna € 80.000. De inrichting van de keuken en kookstudio vergde een investering van ruim € 50.000 in professionele apparatuur. Medio 2008 was de verbouwing afgerond. De Werker ging de kookstudio aan derden verhuren.

De huuropbrengst over 2008 was € 7.000, over 2009 € 20.000, en over 2010 € 24.000. Het exploitatieresultaat was negatief: over 2006 werd een (fiscaal) verlies geleden van € 30.334. De daaropvolgende jaren waren ook verlieslatend, maar het resultaat werd wel beter. Over 2009 werd nog slechts € 158 verlies geleden.

In zijn aangifte over 2006 claimde De Werker aftrek van € 30.334 als verlies uit onderneming. De inspecteur wees die aftrek af: hij stelde dat er geen sprake was van een bron van inkomen.

Rechtbank Breda was het daar mee eens. De Werker had door zijn drukke werkzaamheden als accountant onvoldoende tijd ter beschikking om de keuken en kookstudio met een voldoende positief resultaat te ontplooiën. Voorts had De Werker in 2006 zijn

opleiding tot banketbakker/traiteur nog niet afgerond en betaalde hij geen zakelijke huur aan zijn echtgenote voor de bakkerij. De rechtbank vond het niet aannemelijk dat er in 2006 met deze activiteiten redelijkerwijs voordeel te verwachten was: het verlies was niet aftrekbaar.

**WE NODIGEN DIE INSPECTEUR UIT
OM EEN KEER TE KOMEN ETEN.
DAN KAN HIJ ZELF ZIEN DAT DEZE ZAAK
VOLOP KANS VAN SLAGEN HEEFT.**

Commentaar

Om van een bron van inkomen te kunnen spreken, moet de belanghebbende met activiteiten deelnemen aan het economisch verkeer, daar voordeel mee beogen, en dat voordeel moet ook redelijkerwijs te verwachten zijn. De laatstgenoemde voorwaarde geeft in de praktijk de meeste problemen. Bij de beoordeling daarvan gaat het om de vraag hoe groot de kans is – objectief gezien

– dat de activiteiten commercieel succesvol zullen zijn. Dat moet beoordeeld worden op het tijdstip waarop belanghebbende met zijn activiteiten start. In deze procedure komt de rechtbank tot een negatief oordeel, omdat belanghebbende niet over voldoende tijd beschikt om die activiteiten succesvol uit te bouwen. De rechter laat deze subjectieve, aan de persoon van belanghebbende verbonden omstandigheid zwaarder wegen dan de objectieve beoordeling van de kans dat de activiteiten in de nabije toekomst winstgevend zullen zijn. Beroep tegen deze uitspraak lijkt kansrijk.